
ER WAS EENS een kind dat
niet in slaap kon vallen.

Dus vroeg het kind aan een volwassene:
'Kun jij me misschien een boek voorlezen?'

 TOEN ZEI DE VOLWASSENE:
'Tuurlijk kan ik dat!'

---

* Dat had die volwassene beter niet kunnen doen. *
Want het kind had een heel speciaal boek gevonden.
EEN BOEK DAT NIET GELEZEN WILDE WORDEN
en dat daarvoor alles op alles zette.

En het verhaal over dat boek begint nu!

Oké...

Hou je vast!

Daar gaaaan we

De hele geschiedenis begon ermee dat het boek werd omgetoverd in een... stuurwiel. Er zat niets anders op dan daarmee te sturen.

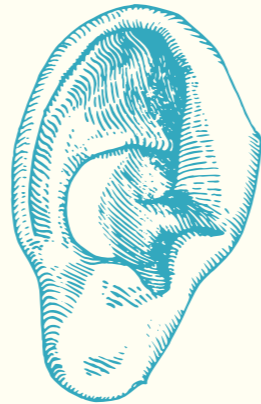
‘TOET TOET!’
zei de volwassene
en drukte op het
stuurwiel.

VRRRRROEM VROEM VROEM.
VRRRRRRROEOEOEOEOEOEOEM!

De volwassene stuurde naar rechts. VROEM VROEM.
En naar liiiiinks.
VROEM VROEM.

Toen waren ze er.

MAAR TOEN...

De volwassene keek of het kind in slaap gevallen was.
Nou nee. Niks niet. Tja, dan was het doorlezen geblazen dus.

Toen het finito blafsta was met de kakkerijke luidjes van de hond,
wilde iedereen pappelmoes smakkelen. Ze kregen allemaal
pappelmoes in hun ples en stoppelden zich ver in een floerp.

Plinkom plotverlorie karieloek. Abra kat abra.

Brokki pilotti's boorn van hast was plots plat.

DE VOLWASSENE SLAAKTE EEN DIEPE ZUCHT

ZUCHT.

...doken er nieuwe woorden in het boek op.
Woorden die nog nooit iemand eerster
had gehoord.

Plotseling werd het een hele klunst om
het boek te flezen.

Zo was er een boldur die frats fritselde.
Frats? Ja, frats.

Nog nooit had de volwassene een boek
hoeven lezen dat zo toTaal loss was!

Nu dacht de volwassene:
hadden we maar een
doodgewoon boek
gelezen. Met gewone
woorden. Een boek
dat WEL
gelezen wilde
worden.